

KRISTAUS KARALIAUS *Laivas*

★ ★

Evangelija — Lekcija

"Kristaus Sekimas" Sako:

Dvejopas Užvaizdavimas

Salve Regina

Paklysta Prieš Mariją Sukilus

Pavasario Rytą

Dieviškos Maldos

Maldos Apaštalavimas

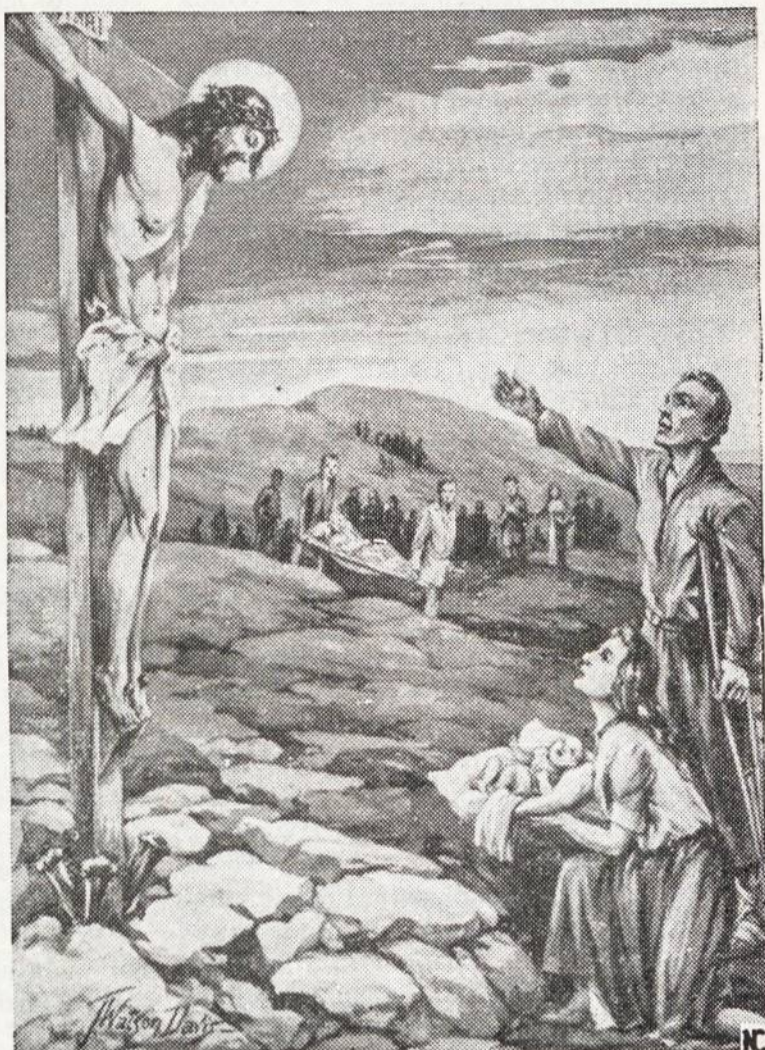
Su Mūsų Bendradarbiais

Ar Nuobodu Buvo?

Zinios iš Lietuviškojo Pasaulio

Zinios iš Katalikiškojo Pasaulio

★ ★

"Ateikite pas Manę visi, kurie vargstate..."

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

Luko 16, 1 - 9

Lėkcia

Rom. 8, 12 - 17

ANUO metu: Jėzus pasakė savo mokytiniams šitą prilyginimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvaizdą. Tas buvo jam apskūstas, kad esąs išeikvojęs jo lobį. Todėl jis pasiūkė jį ir jam tarė: Ką tai girdžiu apie tave? Duok apyskaitą savo užvaizdavimo, nes jau nebegali toliau būti užvaizdu. Užvaizdas gi pats sau vienas sakė: Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manęs užvaizdavimą? kasti neįstengiu, elgetauti gėdžiūosi. Žinau, ką darysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet būsiu atstatytas nuo užvaizdavimo. Taigi, jis suvadino savo valdovo skolininkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis tarė kitam: O tu, kiek esi skolingas? Tas jam pasa-

BROLIAI: Mes neesame kūno skolininkai, kad gyventumėm kūniškai. Nes jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi. Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vaikai. Jūs juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl reiktų bijoti, bet gavote įsūnystės dvasią, kurioje šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasiai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai ir tėvoniai: tėvoniai Dievo ir bendratėvoniai Kristaus.

kė: Šimtą saikų kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk: Aštuonias dešimtis. Valdovas pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau: Darykite sau prietelių apgaulingų turtų pagalba, kad jums mirus priimtų jus į amžinąsias padangtes.

“Kristaus Sekimas” sako:

“Kiekvienas žmogus stengiasi vis daugiau užinoti, bet kas iš mokslo be Dievo baimės.

Kuklus kaimietis, tarnaujantis Dievui yra, be abejo, daug vertesnis už išdidų filosofą, kuris užmiršęs save, studijuoja žvaigždžių takus.

Kuris save gerai pažįsta, tas save niekina ir nesigėri kitų jam teikiama pagyrimais.

Nors ir pažinčiau visą pasaulio mokslą, bet neturėčiau meilės, ką tas mokslas

man padėtų akivaizdoj Dievo, kuris mane teis pagal mano darbus?

Tat tramdyk savo per daug didelį norą žinoti, nes tai labai blaško ir apgauna.

Mokytieji mėgote rodytis ir būti laikomi išmintingais.

Yra daug dalykų, kurie maža arba visai nieko nereikia sielai; ir neprotingas yra tas, kuris užsiima dalykais, neturinčiais reikšmės jo išganymui.

Žodžių gausumas nepasotina sielos, bet šventas gyvenimas ir gryna sąžinė teikia širdžiai ramumo ir pasitikėjimo Dievu.”

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Entered as second class matter May 18, 1944, at the Post Office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879. Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editors: Rev. A. Ignatas, MIC; Rev. V. Parulis, MIC.

DVEJOPAS UŽVAIZDAVIMAS

(VIII-am Sekm. po Sekminių)

"Duok apyskaitą savo užvaizdavimo"

(Luko 16, 2)

UŽVAIZDAS arba prievaizdas yra tas, kuris prižiūri jam pavestą turtą. Turtas priklauso savininkui, kuris jį patiki užvaizdui, kad juo rūpintųsi, jį tvarkytų ir jam grąžintų gautą pelną bei apyskaitą. Užvaizdas paprastai gali naudotis tuo turtu savo reikalams, kiek jam reikalinga, bet jis negali to turto eikvoti, kuriuo atveju jis daro nedorybę, prasiikalsta savininkui. Tikrasis viso ko savininkas yra Dievas. Ką mes turime, mes turime iš Dievo, kad Dievas mums tai patikėjo. Visu kuo mes turime tinkamai naudotis ir visada būti pasiruošę duoti Dievui apyskaitą iš savo užvaizdavimo.

Žmogus turi teisę ir pareigą naudotis visu, ką Dievas yra leidęs, bet jis neturi teisės piktai naudotis, piktam naudoti arba išnaudoti, kas reikštų piktą užvaizdavimą. Dievo mums leistus daiktus išnaudojame tada, jei jais naudojames priešingai Dievo leistai tvarkai. Dievo tvarka yra, kad tvarinių pagalba mes patys prie Dievo kiltume ir tuos tvarinius prie Dievo garbės pakreiptume. Naudotis savo kūno ir sielos galiomis, naudotis tvariniais ir daiktais pažeidžiant arba apeinant Dievo įstatymus, reiškia piktai naudotis, reiškia daryti Dievui neteisybę. Daiktas, o dažnai ir gyvas tvarinys, yra bejėgis priešais tą, kuris juo naudojasi, ir jei jis turėtų galios, jis visada ginėtų piktą jo panaudojimą, jis priešintųsi ir kovotų, kada esti verčiamas būti pikto, blogio įrankiu, nes jo paskyrimas yra tarnauti gėriui. Šv. Paulius sielojasi dėl tokio daiktų likimo: "Sutvėrimas buvo pavergtas tuštybei ne savo valia, bet to, kuris jį pavergė... Mes žinome, kad visas sutvėrimas vaintoja ir kenčia skausmus" (Rom. 8, 20). Bet piktas šiandien turi daug ištikimų sėbrų. Jis jų turi komunistų kraugeriškoje politikoje, kuri žudo ištisas tautas; iškrypusioje knygoje ar laikraštyje, kurie išlėto nuodija ištisas mases; nelemtoje filmoje, kuri nie-

kina meilę ir pasiaukojimą. Kristaus žodžiai visada pasilieka gyvi: "Vargas pasauliui dėl papiktinimų!" (Mato 18, 7).

Tikras užvaizdas, ištikimas prižiūrėtojas yra tas, kuris nesiekia to, kas jam tikrumoje nepriklauso, kuris visada atsimena ir elgiasi pagal dieviškąją taisyklę: "Visa yra jūsų, jūs gi Kristaus, o Kristus Dievo" (1 Kor. 3, 23). Kada mes patys esame Dievo leisti ir Dievui priklausome, visa ką mes turime, visa su kuo mes sueiname į ryšį, taip pat Dievui priklausome ir tuo naudotis mes privalome ne besąlyginiai, bet kaip Dievo pastatyti užvaizdai, visada pasiruošę duoti Jam savo užvaizdavimo apyskaitą. Toje padėtyje mes esame tada, kada savo veikime esame vadovaujami augštos intencijos dvasioje ir tikro masto valioje.

Intencija visada yra mūsų pasireiškimo, mūsų veiksmų vertingumo antspaudas. Kas turi gerą intenciją, kas turi tikrą nusistatymą pasilikti gėrio aplinkumoje, tas pasilieka budrus išvengti blogio, kovoti prieš piktą. Kada mūsų vyzdys yra pasinešęs tiesos ir teisybės liniją, pats mūsų instinktas mūsų veiksmus veda gėrio keliais. Gali pasitaikyti gyvenime sukrėtimų, galime būti atakuojami klastingų mirazų, bet būsime pajėgūs pasilikti tvirti, kada mūsų dvasia bus įpratusi gaivintis augštaisiais motyvais.

Tikra valios pusiausvyra lenkia mus visame būti santūriais, imti tiek kiek esame reikalingi ir teikti tiek kiek kam priklauso, nei daugiau nei mažiau; tai reiškia naudotis tikru mastu savo valioje. Šitokis gyvenimo kelias yra saugus kelias, juo eidami neatsidursime į aštrias uolas, kurios mus pažeistų, nei ant kietų grumstų, kurie mus sukrėstų. O tokioje valios pusiausvyroje mes pasiliksime, jei visame jieskosime Dievo ir Dievuje jieskosime viso.

Kun. Jurg. Razutis

SALVE REGINA

BODENO ežere, tarp Vokietijos ir Šveicarijos, yra dvi didesnės salos, kurių vardai Mainau ir Reichenau. Mainau tuo garsi, kad joje yra išlikę namai Vokiečių Ordino, kurs kadaise veržės į senovės Prūsus ir Lietuvą, ir kad ten auga tokia pat pietų kraštų augmenija, kaip Floridoj ar Kalifornijoje. Gi Reichenau sala viduramžiais buvo vienas svarbiausių kultūros ir religijos centrų: ten buvo įkurtas (dar 724 m.) garsusis benediktinų vienuolynas, ten gyveno daug mokytų to laiko vienuolių, jų tarpe ir Hermanas Raišasis, kurs ir sukūręs garsųjį himną Salve Regina — Sveika Karaliene. Neseniai suėjo lygiai 900 metų nuo to vienuolio mirties.

Pėda ant vienuolio kapo

Mūsų tremtiniams, dar tebegyvenantiems Vokietijoje, nekartą teko tas vietas lankyti ir jomis gėrėtis. Vienai tokiai ekskursijai teko vadovauti ir šių eilučių autoriui. Koks buvo jo nustebimas, kai, lankantis senojoje Reichenau benediktinų bažnyčioj, jos prižiūrėtojas, aprodęs tą senąją religijos ir meno paminklą, tarė jam: „Tamsta stovi ant kapo Hermano Raišojo, kurs parašė Salve Regina“.

Greitai metęs žvilgsnį žemyn, pastebėjau, kad mano iš tikrųjų stovima lyg ant truputį pakilėsniės vietos, lyg ant požemio durų, ant kurių dar kiek žymėjo įgraviruotos raidės: Hermanus Contractus (taip Hermanas Raišasis vadinosi lotyniškai). Pagarbiai žengiau į šalį, lyg drovėdamasis koja palietęs vietą, kurioj buvo palaidotas garbingasis vienuolis, kurio Marijos himnas daugiau kaip devyni šimtai metų aidė bažnyčių skliautuose.

„Nėra abejonės“, pasakojo toliau prižiūrėtojas, „kad Salve Regina yra vienuolio Hermano kūrinys, nors jo atsiradimą dengia amžių glūduma, ir dėl to net keturi kraštai — Vokietija, Prancūzija, Italija ir Ispanija — norėtų tą giesmę savintis. Seniai ji jau buvo giedama tuose

kraštuose, kol šv. Tėvas Grigalius IX ją 1239 m. įvedė kaip visuotinę bažnyčios giesmę“.

Iš tikrųjų, literatūros istorikai ir muzikai šiandien jau visuotinai pripažįsta, kad Salve Regina yra Hermano Raišojo veikalas. Jis pats, kaip rodo jo vardas, buvo kilęs iš Vokietijos. Viena jo koja buvo trumpesnė, pritraukta.

Ištremtieji Jievos vaikai

Salve Regina yra viena iš keturių antifonų, kurios giedamos mišparams baigiantis. Ji yra ir ilgiausia, ir, be abejo, pati gražiausia. Čia dar svarbu pastebėti, kad ir pati pirmoji antifona, pradedant bažnytinius metus Advente, irgi esanti Hermano kūrinys. Ji vadinasi Alma Redemptoris Mater — Garbingoji Išganytojo Motina. Bet Salve Regina žodžiais kreipiamės į Mergelę Mariją nuo pirmojo sekmadienio po Sekminių iki pat Advento, taigi visą mieląją ilgąją vasarą ir rudenį, nepaprasta melodija prašydami Jos užtarymo tų ilgų dienų varguose.

Kai garbingoji Išganytojo Motina mės na Mariją kaip jūsų žvaigždę, kuri padeda pakilti nupuolusiems žmonėms, kuri gamtai stebintis, pagimdė Atpirkėją, Sveika Karaliene vadina ją gailestingumo Motina, kuri pasigailėsianti ištremtųjų Jievos vaikų šioj ašarų pakalnėj.

Nei ištremtieji Jievos vaikai nei ašarų pakalnė labai nepatiko filosofui Nicšei, kurs nenorėjo žmogų įžiūrėti gimtosios nuodėmės ir iš to kylančio vargo — tos ašarų pakalnės. Tuo būdu jis atmetė ir užtarymo bei malonės reikalingumą. Žmogus pats turįs iškilti augščiau, turįs tapti "antžmogiu". Paskutienieji du pasauliniai karai tarp kitko yra indorsuoti ir filosofo Nicšės. Vietoj iškilimo iš ašarų pakalnės jie dar giliau nugramzdino žmoniją į sunkumus ir vargus.

Iš angelų nugirsta melodija

Pasakojama, kad Hermanas Raišasis himno Salve Regina melodiją užrašęs po to, kai ją išgirdęs iš angelų, stebuklingai vieną naktį Marijai giedančių. Paskutiniuosius žodžius O Meilingoji, o Malonioji jis pridėjęs būdamas Speyerio mieste, kai ten buvo statoma pati didingiausia viduramžių romaninio stiliaus katedra.

Mišparai dabar giedami tik retų iškilmių ir atlaidų progomis. Bet kaikur jie giedami kiekvieną sekmadienį po pamaldų. New Yorko šv. Patriko katedroj kiekvieną sekmadienį per ištisus metus esti iškilmingi mišparai. Nuostabiai skamba gregorianinė muzika ir iš angelų, kaip sakoma, nugirsta Salve Regina melodija. Jos ateina pasiklausyti ir kitų tikėjimų žmonės.

Kad ir vertimu lieka vertimas, bet tebūnie jam čia duota vietos, kad geriau suprastume anos stebuklingosios melodijos lotyniškus žodžius mūsų gimtojoj kalboj:

Sveika Karaliene, Motina gailestingumo:

Gyvenime, saldybe ir viltie mūs, sveika.

Mes Jievos ištremti vaikai, Tavęs mes

šaukiame.

Tavęs mes dūsaujam, vaitodami ir verkdami šioj ašarų pakalnėj.

Dėl to, o mūsų Užtarytoja, tas savo pilnas gailesčio akis į mus atgręžki.

Ir Jėzų, savo įsčių šventą vaisių, po šio ištrėmimo mums parodyk.

O meilingoji, o malonioji, o saldžiausioji
Mergele Marija.

Paklysta Prieš Mariją Sukilus

NORS sunku prileisti, kad vaikas atsižadėtų savo motinos, tačiau kartais taip atsitinka.

Atsitiko taip ir su didele dalimi krikščionių, kurie prieš keturis šimtus metų nusisuko nuo savo dvasinės Motinos, Švč. Mergelės Marijos. Taip atsitiko 16-tame šimt. protestantų sukilimo metu.

Tas sukilimas yra tragiškiausias žmonijos istorijos įvykis, kurio pasekmės pasauliui yra labai skaudžios.

Pirmųjų krikščionybės amžių herezijos paliko nepaliestus sakramentus ir šv. mišias, pagrindinius Dievo malonės šaltinius, o protestantizmas ir nuo tų dalykų nusisuko, sukurdamas naują krikščionybės formą, kurioje kiekvienas yra laisvas

kurti savo bažnyčią, ką daug kas ir padarė.

Nekęsdami visko, kas katalikiška, protestantizmo vadai smogė į du didžiausius išganyto ginklus — į Kristų Švenčiausiam Sakramente ir Dievo Motinos garbinimą, sakydami, kad garbinant Mariją mažinama Kristui privaloma skirti ištikimybė, todėl Marijos garbintojai, anot protestantų, nėra geri krikščionys.

Tą patį priekaištą katalikams prieš maždaug tris savaites padarė viena JAV protestantų sekta ir pati nesusivokdama, kad katalikams prikišama Marijos garbinimo prasmė katalikams nėra žinoma, bet pačių protestantų įsivaizduota.

Mariją katalikiškai garbindami, Jėzaus Kristaus garbės nesumažiname, nes

Marija turi savo vietą žmonijos atpirki-⁶mo misijoje paties Dievo parinkimu. Kai Dievas kūrė angelus, jis galvojo apie Mariją; kai Dievas kūrė pasaulį, jis galvojo apie Mariją. Kai pirmieji mūsų tėvai prarado mums dangų, Dievas žinojo, kad atpirkimas ateis per Mariją. Kad pirmųjų tėvų nuodėmė nepaliestų Mesijo, buvo taip sutvarkyta, kad toji nuodėmė Marijos nepaliestų.

Mesijas galėjo ateiti pasaulin tūkstančiais kitokių būdų, tačiau nuo amžių buvo sutvarkyta, kad Jėzus ateis per Mariją, per kurią Jis gaus žmogaus kūną, kuri Jį maitins, augins, globos ir kurios Jis klausys. Ir protestantizmo vadai mano suteiksią daugiau garbės Kristui, niekindami Jo motiną!

Per keturis šimtus metų milijonai žmonių išaugo mažai arba nieko apie Mariją nežinodami. Jų religija buvo šalta ir rūsti. Be Marijos motiniškos įtakos žmonės pasidarė savanaudžiai, visą dėmesį skirdami tik valdžios ir pinigų įsigijimo tarnybai.

Ir katalikai taip karštai nebemylėjo Marijos, kaip buvo į ją įsimylėję Viduriniuose Amžiuose. Tiesa, Marijos statulos tebebuvo bažnyčiose, katalikai ją tebesveikino Sveika Marija malda, tačiau Marija žmonių gyvenime nebebuvo tuo, kuo ji turėtų būti — žmogaus vadovė prie Dievo.

Kai Marijos vaidmuo žmonių gyvenime sumažėjo, tai atėjo eilė ir kitam dalykui — daug žmonių ir pačiu Dievu pradėjo nesidomėti, net su Juo kovoti pradėjo: po sukilimo prieš Mariją atėjo sukilimas ir prieš Dievą.

Kai sukilimą prieš Mariją pradėjo Liuteris Vokietijoje, sukilimui prieš Dievą po maždaug trijų šimtų metų pradėjo vadovauti vadinamieji prancūzų intelektualai, daugumoje Paryžiuje susispietę. Paskaitų salėse, per knygas ir laikraščius tie proto vadai ėmė vienu balsu kartoti: „Žiūrėkite, kokią pažangą žmogus padarė gamtos ir kitose mokslo šakose. Mes artėjame prie tokio laiko, kada visos žmogaus problemos bus išspręstos. Žmonijai aušta nauja gadynė. Dievas daugiau nebereikalingas.“

Tomis klaidingomis idėjomis pirmiau persiėmė vadinamieji augštieji sluogsniai, paskui miesčionija, o dar vėliau jos nulindo ir į ūkininkų bei darbininkų galvas. Prancūzijoje priviso tūkstančiai laisvamanių, agnostikų, net visiškų bedievių.

Prancūzų revoliucijos vadai buvo tiek antikatalikiškai ir antireligiškai nusiteikę, kad prie politinės kovos prijungė ir kovą prieš bažnyčią — galvą kirto ne tik karaliui, bet ir dvasininkams. Vis tai todėl, kad buvo įsigalvota, jog Dievą tikėti yra žmogaus proto jėgos pažeminimas ir sumažinimas. Tą proto galybės gadynę jie pradėjo Marijos garbei skirtą Paryžiaus katedrą paversdami proto dievaitės šventykla. Ir dievaitę jau buvo susiradę, tik jos garbintojai turėjo trauktis iš šventyklos politinei revoliucijai sužlugus ir kita kryptimi pasukus.

Iš Prancūzijos sukilimas prieš Dievą persimetė į kitus kraštus — tas vėžys neaplenkė nė katalikiškų nė protestantiškų kraštų. Ir šiandien to sukilimo rezultatai visur stipriai jaučiami. Juk daug kam nemandagu kalbėti apie Dievą. Juk tik pasauliškai dalykai yra patys svarbiausi, kuriais reikia domėtis. Juk devynioliktas šimtmetis yra materializmo šimtmetis. Juk devynioliktame šimtmetyje nepastatyta nė vienos didelės katedros, nes katedras stato tik didelis tikėjimas, o ne kasdien besikeičiančios nuomonės. Jei šiandien reikėtų pastatyti Koelno katedros kopiją, tai vargiai tai būtų galima atlikti, nes nepakaks statytojų su tąja dvasia, kuri gaivino originalo statytojus.

Sukilėliai prie Dievą atrodė pralaimėję Prancūzijoje Napoleonui įsigalint. Bet kai Napoleonas tapo imperatoriumi ir diktatoriumi, jis negalėjo su bažnyčia nesusidurti, nes diktatoriai paprastai niekam lenktis nenori.

— Ką gi tas popiežius galvoja ekskomunika grasindamas? — burbtelėjo Napoleonas 1807 metais. — Nejaugi jis mano, kad pasaulis tūkstantį metų atgal pažengė? Argi jis mano, kad ginklai iškris iš kareivių rankų?

Kovoje tarp Dievo ir žmogaus Napoleonas pasirinko žmogaus pusę, todėl

1809 metais uždarė kalėjiman popiežių Pijų VII, bet už keturių metų turėjo pamatyti, kaip šaltis, badas ir ligos Rusijoje išmetė ginklus iš jo kareivių rankų.

Napoleono gadynė baigėsi Europoje 1815 metais, bet įvairios politinės grupės grūmėsi už valdžią — revoliucija kovojo su reakcija ir atvirkščiai, bet religijos priešai nuolat laimėjo daugiau pozicijų.

Tuo tarpu Europos scenoje atsirado kitas didelis pasikeitimas — garo variklio išradimas pradėjo keisti šimtmečių sukrautus papročius. Prieš tai žmonės užsiėmė savo amatais namie ar mažose dirbtuvėlėse. Jie didžiavosi savo rankų darbu, nes kiekvienas padarytas daiktas buvo dažniausiai vieno žmogaus darbas. Ir dirbdami darbininkai buvo arti savo šeimų. Jie uždirbo pakankamai maisto ir apsirengimo, jie turėjo laiko Dievą pagarbinti ir pailsėti bei pasilinksinti.

Su garo pakinkymu atėjo dideli fabrikai su orą nuodijančiais juodais dūmais. Jie sugriovė amatininkų luomą, kuris negalėjo varžytis su fabriku mašinomis. Amatininkas su šeima turėjo vykti prie fabriku, kurie atėmė jam duoną. Kiekvieną rytą už fabriku vartų dingdavo vyrai, moterys ir vaikai, kurie pasilikdavo ten iki 15 valandų ir uždirdavo ne daugiau kaip vieną dolerį per dieną. Jie gyveno susigrūdę bjauriose lūšnose, jie negalėjo atpažinti savo rankų išdirbinio, jiems nebeliko laiko nė sau nė Dievui skirti.

Žinoma, ne fabriku atsiradimas buvo blogybė, nes mašinos amžius turėjo ateiti, bet blogis atsirado dėlto, kad mašina

7

atsirado tokiame amžiuje, kada galvoji-mo centre buvo ne žmogaus Dievo kūrinio gerovė, bet valdžios ir turtų išsigijimas nesiskaitant su priemonėmis. Kad to pasiektų, reikėjo darbininkus versti ilgai dirbti ir jiems už darbą mažai mokėti.

Atsirado baisus vargas, o vargui la-pojant dauguma darbininkų ėmė klausyti kad ir tokių pranašų kaip Karolis Marksas, kuris pasirodė su savo „mokslu“ devynioliktojo šimtmečio viduryje. Jis pasiūlė sukilimą prieš kapitalistą ir prieš Dievą, sugebėdamas neviltin kritusius įtikinti, kad Dievas yra kapitalisto iš-naudotojo užtarėjas. Po kelių desėtkų metų Leninas, Trockis ir kompanija pa-ėmė valdžią Rusijoje ir Markso „mokslo“ vardu bedieviškasis komunizmas pradėjo pasaulio užvaldymo žygį.

Kai devynioliktajam šimtmečiui įsi-bėgėjant Dievo Motina žiūrėjo žemėn, ji matė prieš ją, prieš bažnyčią ir prieš patį Dievą sukilusį pasaulį. Buvo išimčių, bet nedidelės. Buvo gerų žmonių visose tau-tose, bet jie tik vos šiaip taip gynėsi. Nu-religėjimo dvasia griaužė ir dar bažny-čias lankančius katalikus.

Atėjo laikas Marijai veikti, nes nega-lėjo taip atsitikti, kad jos Sūnus praras-tų savo auka atpirktas sielas. Tas laikas buvo 1830 metai, kada Marija padarė pir-mą neįprastą žygį, kad moderniškąjį pa-saulį atsuktų atgal prie Kristaus. Įdo-mu pažymėti, kad savo darbą ji pradėjo prieš širdyje, kuo tais laikais buvo Pa-ryžius. Kas ten atsitiko, papasakosiu kitą kartą.

Spygliukas

PAVASARIO RYTA

*Saulė teka. Meiliai šypsos,
Siunčia žemei spindulius.
Nepagausi, nepavysi,
mano mielas, jų.*

*Dideli rasos lašeliai
mirga, šypsosi gražiai, —
Saulė juos visai nudažo,
tedėkoja jai.*

*Paukštužėliai sode čiulba,
džiaugiasi gamtos vaizdais;
girdėt juokiantis kvatojant,
įvairiais balsais.*

*Dievulėli, kaip man gera
džiaugtis Tavo kūriniais...
Ačiū, kad puoši mūs žemę,
leidi džiaugtis jais.*

Jon. Kuzmickis

DIEVIŠKOSIOS MALDOS

XI

“Dar gerokai prieš Švenčiausios Širdies šventę (birželio 3 d., 1921 m.) aš jau nebeprisimenu tiksliai tos datos,” rašė vieną dieną Jozefa savo užrašuose, “aš pamačiau mūsų Viešpatį. Jo Širdis turėjo tris naujas žaizdas, ir iš kiekvienos tekėjo daug kraujo.”

“Matai, ko Aš noriu dėl Savo šventės,” Jis jai pasakė.

Ir kai Jozefa išreiškė savo susirūpinimą dėl Jo skausmo, Jis jai taip atsakė:

“Yra trys kunigai, kurie žeidžia Mano Širdį... Aukok viską, ką tik tu darysi, dėl jų.”

“Aš pasisakiau,” Jozefa toliau taip apie save rašė, „kaip varginga aš esu, kad taip Jis galėtų papildyti tai, ko man trūksta. Jis atsakė su didele meile ir švelniai: ‘Juo didesnis tavo bejėgiškumas, tuo labiau Mano jėga prilaikys tave. Aš noriu padaryti tave turtinga su Savo dovanomis. Jei tu esi ištikima Man, Aš prisiimsiu Sau gyvenvietę tavyje ir pasidarysiu prieglaudą tenai, kada nusidėjėliai atstums Mane. Aš ilsėsiuosi tavyje, ir tu turėsi gyvenimą Manyje. Ateik prie Mano Širdies ir ten atrasi viską, kas tik tau bus reikalinga, net jei tai būtų ir tai, ko Aš prašau iš tavęs. Turėk pasitikėjimą ir meilės.’”

Nuo šito momento kūno ir sielos kentėjimai retai kada paliko Jozefą iki pat birželio 3 dienos, Švenčiausios Širdies šventės, kada maldos galybė ir gailestingumas, kurie atsiliepia į tai, buvo parodyti jai.

Tą dieną Jozefa taip rašė: “Laike mano maldų Jis atvėrė dėl manęs Savo Širdį, kad aš į ten įečiau: ‘Ateik,’ Jis pasakė, ‘jeik ir toliau pasakok Man visa tai, ko Aš esu prašęs iš tavęs.’”

“Jis suteikė man saldų poilsį po visų praėjusių dienų kančių. Tada Jis, o! toks gražus... pasiliko prie manęs, lyg negalėdamas sulaikyti Savo džiaugsmo. Aš pri-

siminiau Jam apie tuos tris kunigus. ‘Melskis į Mano Širdį už jus,’ Jis pasakė: ‘jie dar nėra sugrižę atgal... bet jau yra arčiau.’”

Persiliejęsi su džiaugsmu prie regimo Jo grožio, Jozefa prisiminė šią šventę, kuri, kaip ji galvojo, turėtų suteikti Jam tiek daug garbės.

“Jo Širdis žėrėjo prie šitų žodžių. Niekuomet prieš tai aš nebuvo Jis tokio mačiusi”, išsireiškė Jozefa.

“Taip, šiandieną yra Mano meilės šventė. Sielos, tos, kurias Aš taip labai myliu.. jos džiugina Mano Širdį, ateidamos, kaip kad jos ir daro, jieškoti stiprybės ir vaistų Mano Širdyje, kuri taip karštai trokšta praturtinti jas; ir šitai kaip tik yra tai, kas pagarbina ir paguodžia Mane daugiausiai.”

“Jis pasiliko iki mąstymo galo ir tada nusekė mane į Mišias,” pasakojo Jozefa.

Švenčiausios Širdies Draugijoje yra paprotys per Švenčiausios Širdies šventę visoms vienuolėms atnaujinti savo įžadus prieš Švenčiausiąją Ostiją laike komunijos. Jozefa vos begalėjo susivaldyti, kai ji klausėsi šito atnaujinimo (ji pati dar nebuvo davusi amžinųjų įžadų, I. A.), taip rimtai ištariamo kiekvienos iš bendruomenės paeiliui.

“O! kaip laiminga aš esu savo brangioje Draugijoje...” ji rašė.

“Staiga aš pamačiau Jo Širdį... pirmiausią vieną, panertą į degančią krosnį; tada, kai tarytum keli garbiniuoti debesėliai prasiskleidė, ir Pats Jėzus pasirodė. O! koks grožis!... Aš nežinau, ką aš pasakiau... Kaip aš galiu atsidėkoti Jam už visa tai, ką Jis padaro dėl manęs?”

“Aš pasakysiu tau, Jozefa. Paimk šitą Širdį ir paaukok Ją savo Dievui. Su Ja tu gali apmokėti visas savo skolas. Tu žinai dabar, ką Aš norėjau daryti, kada Aš paviliojau tave į šituos namus. Aš noriu, kad tu išpildytum Mano planus per tą paklusnumą, su kuriuo tu leidies būti

panaudojama ir su kuriuo tu pasiduodi Mano meilei, kuri tikrai siekia turėti ir sunaudoti tave. Meilė apvalys tave nuo tavęs pačios ir leis tau galvoti tikrai apie Mano garbę ir apie sielas.’

Tada su padidėjusiu gyvumu Jis pridėjo: “Dabar melskis.. prašyk visko, ko tik tu nori... išpasakok Man savo troškimus.”

“Tada aš meldžiausi dėl visko, ko aš labiausiai noriu — pirmiausia už Draugiją, kas yra tikrai natūralu, ir tuo pačiu laiku aš aukojau Jam visus tuos karštus atnaujinimo aktus už tuos tris kunigus... Per visą dieną aš nesilioviau meldusi už juos... Aš nežinau, kaip dažnai aš pakartočiau: ‘Viešpatie, Tu esi man pasakęs, kad šiandieną sielos suteikia didelį džiaugsmą Tavo Širdžiai ir laimi daug malonių... Ar negalime mes laimėti šituos tris kunigus? O! leisk Savo Širdžiai būti paveiktai!’ ”

Apie trečią valandą po pietų ji nuėjo į Novicijatą ir, kai ji ėjo pro vargonų tribūną, ji padarė dar vieną trumpą apsilankymą:

“Pabelsti į Jo Širdies duris,” ji išsireiškė, “kad Jis daugiau nebesipriešintų mūsų maldavimams. Jis tuoj pat atėjo ir, lyg nebūtų girdėjęs, paklausė mane: ‘Ko tu nori? Pasakyk man.’

“ ‘Bet, mano Jėzau, Tu žinai, kadangi tai yra Tavo Paties noras... Tik Tu vienas tegali tai padaryti,’ ” atsakė Jozefa.

Tada su didingu iškilmingumu ir su dievišku džiaugsmu, rodydamas į Savo Širdį, Jis pasakė: “Jozefa, jie jau sugrįžo pas Mane!” Ir, tarytum suimtas didelio susijaudinimo, Jis tęsė: “Jei jie būtų pasipriešinę Mano malonei, jie būtų buvę atsakomingi už pražuvimą didelės sielų daugybės.” Ir kai ji, parpuolusi prie Jo kojų, buvo nebylė iš to džiaugsmo, kuris pripildė ją, Jis pridėjo: “Tu pakartosi šituos žodžius kiekvieną dieną: ‘O mano Jėzau, per Tavo labiausiai mylinčią Širdį aš meldžiu Tave uždegti uolumu dėl Tavo meilės ir garbės visus pasaulio kunigus, visus misijonierius ir tuos, kurių pareiga yra skelbti Tavo dievišką žodį, kad, užsi-

degti su šventu uolumu, jie galėtų pačiuoti sielas iš velnio ir atvesti jas į Tavo Širdies pastogę, kur nesiliaujančiai jos galėtų garbinti Tave.’ ”....

“Tada aš pamačiau, kad dygliai buvo pakeisti labai raudonų rožių vainiku, ir šitos apjuosė Jo Širdį, kuri buvo kaip smarki krosnis; Jo visas Asmuo švietė atsispindinčiai, ir Jo veidas žērėjo su mylinčiu maloningumu,” užbaigė Jozefa.

.....

Taip, mieli skaitytojai, tai yra Kristaus malda už visus tuos, kurie yra Jo specialiai išsirinkti ir privilegijuoti, kurie yra “apvilkti su Jo paties galia,” ir šioji malda yra skirta mums, kad mes jos žodžiais melstumėm iš Dievo sau ir kartu visam pasauliui gerų ir tikrų kunigų, kad mums patarnaujantys kunigai būtų tikrais Kristaus mokytiniais ir užsidegusiais Jo apaštalais. Jozefai buvo įsakyta šią maldą kalbėti kiekvieną dieną, ji ją persirašė į savo asmenišką užrašų knygutę, kad taip visuomet galėtų ją sukalbėti, ir kunigai bei misijų reikalai buvo nuolatinis jos aukojimosi tikslas. O kaip su jumis? Norite jūs gerų kunigų?!

A. Iešmantas

Maldos Apaštalavimas

Bendroji Intencija 1955 m.

rugpjūčio mėnesiui

KRIKŠČIONIŠKAS TARPTAUTIŠKUMAS

Krikščioniškas tarptautiškumas reiškia visų tautų ir šalių bendradarbiavimą taikai įvykdyti ir išlaikyti, taip kad visos civilizacijos ir kultūros gerovės ir naudingi išradimai pasidarytų visos žmonijos bendras turtas. Kaip didelėje parapijoje randasi turtuolių ir vargšų, ligonių ir sveikų, mokytų ir nemokšų, panašiai ir pasaulyje randame stiprių ir silpnų šalių, pažangias ir primityvias kultūras.

Neviena tauta negali išsilaikyti be kitų. Tai natūralu ir visiškai neįmanoma. Pageidautina, kad socialinės dorybės užvaldytų tarptautinius santykius. Teisingumas, nuoširdumas ir prisitaikymas — noras priimti protingą kompromisą — yra svarbiausi geros diplomatijos elementai. Bet tai esti dorybės. Jos visos plaukia iš išminties dorybės. O dorybė ir išmintis plaukia iš Dievo.

Dabartinėje naujoje tarptautinio gyvenimo gadynėje, nepaprastai svarbu melstis už mūsų valdininkus, jų paskirtus diplomatus atstovus. Jie yra žmonių ganytojai politinėje sferoje ir jie turi atsakyti Gerajam Ganytojui. Reikia melstis, kad jie taip žiūrėtų į žmones kaip Jis kad žiūrėjo, kad jie patys save paaugotų taikai ir tarptautiniam teisingumui pagal Jojo pavyzdį.

Ypatinga Misių Intencija UŽ ŠEIMYBINĮ GYVENIMĄ AZIJOJE

Rugpjūčio mėnuo pašvęstas Marijos

Dangun Paėmimui

Mėnesio Globėjas — Šv. Popiežius

Pijus X.

Šv. Pijus yra mūsų laikų šventasis. Daug dar yra pasaulyje žmonių, kurie prisimena tas dienas, kada jis valdė Bažnyčią prieš pirmąjį pasaulinį karą. Pijus yra dažnai vadinamas vaikų Popiežiumi. Ir tai ne be reikalo, nes jis jaunimą ypatingai mylėjo ir nuoširdžiai troško jiems gera. Jo pastangomis ir įsakymu maži apvalyti jo širdį ir lūpas kaip padarė Izai-

vaikai pradėti leisti prie Šv. Komunijos. Jis patvarkė taip, kad kaip tik vaikai pasiekia protavimo amžių, jie galėtų priimti šv. Komuniją.

Šv. Pijus buvo gabus jaunuolis, seminarijoje pasižymėjo savo mokslu. Vėliau gi gabiai tvarkė visus Bažnyčios reikalus.

Dažnas, net kasdieninis šv. Komunijos priėmimas yra Saldžiausios Jėzaus Širdies troškimas.

LAVINIMASIS: Šv. Komuniją priimti kiekvieną dieną kada Šv. Mišių išklausai.

ŽODIS PROMOTORIAMS

Brangūs Promotoriai:

Šių mūsų laiškelių tikslas iki šiol buvo minčių pasidalinimas su jumis apie šv. Mišias. Šv. Mišios mums katalikams yra neįkainojamos vertės. Apaštalytės nariams Rytmetinis Aukojimas ir šv. Mišių Auka turi tam tikrus ryšius, nes kiekvieną rytą kartu su visais kunigais, kurie visame pasaulyje laiko Mišias mes jungiame savo maldas ir aukojame mums per Krikštą suteiktas malones ir jėgas sielų išgelbėjimo darbui. Bet gana to. Iki šiol esame matę apie šv. Mišių pradžią, apie Garbės Giesmę Dievui (Gloria) ir Mišių malda. Toliau seka Lekcija ir Evangelija. Tai yra Dievo Žodis mums. Lekcija yra skaitymas kartais iš senojo Įstatymo, o dažniau iš Naujojo Įstatymo — Apaštalų laiškų. Povilo, Jono ir kitų. Tai yra Dievo Žodis mums Bažnyčios skelbiamas.

Su Evangelija ir baigiasi pirmoji Mišių dalis vadinama Katekumenų Mišiomis — tai yra tų, kurie dar mokėsi Tikėjimo tiesų, ruošėsi priimti Tikėjimą. Mes irgi ruoškimės šioje Mišių dalyje tai Didžiai Paslapčiai — Šv. Komunijai, kad Ją vertinga, tyra, nuodėmės nesutepta širdimi galėtumėme priimti.

Evangelijoje pats Dievas mums kalba savo Sūnaus Kristaus lūpomis. Kunigas ypatingai pasiruošia Evangelijos skaitymui. Jis atkalba tam tikrą maldele — Munda Cor Meum — kurioje prašo Dievo jui pranašui degančia anglimi.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS

Su Mūsų Bendradarbiais

VAIZDAS IS PAMATŲ PRAKASIMO IŠKILMIŲ

Prel. Ignas Albavičius ir inž. A. Rudis, statybos komisijos pirmininkas, prakasa pamatus naujiesiems Draugo ir vienuolyno pastatams. Matyti (iš kairės į dešinę): L. Šinutis, prel. I. Albavičius, J. Kareiva, J. Egan, Antanas Rudis, John Evans, kun. V. Parulis, MIC, M. McDermott, kun. P. Činikas, MIC, kun. V. Rimšelis, MIC, kun. S. Duggan, kan. J. Paškauskas ir kun. P. Cibulskis, MIC.

Iškilingos ceremonijos Draugo dienraščio ir T.T. Marijonų vienuolyno naujo pastato pamatų kasimas, įvyko sekmdienį, liepos 10 dieną, 4 v. p. piet. Draugo ir vienuolyno nauji pastatai, kuriuose bus spaustuvė ir redakcijos bei administracijos patalpos, statomi ant 63 st. ir Kolmar Ave. ir ant 63 ir Kilbourn Ave. pietuose. Kaip žinoma, moderniam pastatui projektą padarė arch. Kovas. Abu pastatai kai-

nuos apytikriai 500,000 dolerių. Sujungtas su raudonų plytų pastatu, plytų tvora apsuptas, ten bus vienuolyno sodas ir koplyčia.

Prel. Ignas Albavičius, šv. Antano parapijos klebonas, dalyvaujant didelei Bažnyčios, valdžios ir civilinių atstovų grupei, iškilmingai prakasė pamatus naujam Draugo ir T.T. Marijonų vienuolyno pastatui.

Kun. dr. J. Prunskis, atostogų metu aplankė Daytoną, Pittsburghą, Washingtoną, Baltimorę, Brooklyną. Į Chicago atvyko liepos 9 d.

* * *

Vinco F. Andruškos, MIC, nuotrauką įsidėjo žurnalas "Our Lady's Digest". Tėvas Andruška stovi prie Fatimos Marijos statulos, kurią pašventino šv. Tėvas Pijus XII ir kuri šiuo metu lanko lietuvių katalikų bažnyčias. Ta proga buvo prisiminta, kad Lietuva yra bolševikų pavergta ir Marijos statula, Lietuvą išlaisvinus, bus į ją parvežta.

* * *

Sekantieji aukų statybos fondui:
B. Gudaitis, Brooklyn, N. Y. \$5, Petr. Kristoponis, Philadelphia, Pa. \$5, St. Bakutis, Cicero, Ill. \$5, Felix Šlapelis, Rochester, N. Y. \$10, Mr. Mrs. J. Gurskas, Dorchester, Mass. \$25, Kazė Valantinas, Detroit, Mich. \$5, Anelė Daukša, Chicago, Ill. \$100, J. Šlitteris, Chicago, Ill. \$1, Viktorija Daveika, Chicago, Ill. \$50, Victoria Berdinski, Cherry, Ill. \$5, Juozas Puplėsis, Chicago, Ill. \$100, Cpt. Wm. Balwick, Chicago, Ill. \$50, T. Zarecki, Lawrence, Mass. \$5, Ag. Degutis, Elizabeth, N. J. \$10, Ona Šilkienė, Chicago, Ill. \$5 ir Mėlynienė, Chicago, Ill. \$2.

Tėvai Marijonai nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams.

AR NUOBODU BUVO?

Tikintieji nekartą paskutiniu laiku buvo apklausinėjami, kaip laikosi savo bažnytinių pamaldų atžvilgiu. Lanko jas ir kodėl? Jausdami pareigą? Iš pripratimo? Ar širdies patraukimo?

Vokiečių šiaurės radijus apklausdamas savo klausytojus tuo tikslu, gavo daug atsakymų. Vieno klausimo tačiau tenai nebuvo: "su kokiomis mintimis išeinate iš bažnyčios?"

Tai skirsis pagal šventes, asmeninius polinkius ir įvairius rūpesčius.

Stebint grįžtančius iš bažnyčios greičiau pamanytum juos pareinant iš finansų įstaigos sumokėjusius savaitinius mokesčius ir atlikusius ar atsikračiusius tam tikrą pareigą. Jaučiasi padarę auką, bet taikos ir ramybės, kurią teikia tos rūšies auka jų veiduose nesimato.

Kuo jie skiriasi nuo tų, kurie vakar vakare grūdosi iš kino? Jei filma ką nors jų sujaudino, tamsoje nubraukia ne vienas ašarą, bet lempoms užsidegus, kiekvienas vėl stengiasi parodyti bereikšmę, kasdienišką veido išraišką. Niekas gi neturi pastebėti susijaudinus! Užtai, kad žmonės taip mėgsta nieko nesakančius veidus, vienas turgaus karabelninkas sumanė prie išėjimo pakabinti gaubtą veidrodį. Kiekvienas lankytojas į jį pasižiūrėdavo ir supunkšdavo iš savo iškreipto

veido. Lauke belaukiantiems kildavo įspūdis, kad ten viduje tikrai ka snors įspūdingo rodoma.

Bažnyčia tačiau tokio veidrodžio nereikalinga. Joje atliekamos apeigos turi savy džiuginančio, tereikia tiktai teisingai jas suprasti. Nereikia galvoti, kad bažnyčios lankymas privalomas, nors teisingai bažnyčios įsakymai sako "tai privaloma". Teisingiau sakoma: "tau galima kartu švęsti Mišių auką".

Gal tu nekartą piktinaisi dėl perilgo ir nieko nepasakančio pamokslo. Ar tai viskas ką iš bažnyčios parsineši? Negi tu vien tik dėl savo naudos ten buvai? Ką padarei iš pamaldų, kuriose dalyvavai? Velykose buvo pasakyta: "išmeskime seną tešlą ir įmaišykime iš naujo." Kristus prisikėlė — jis triumfuoja. Velykų paslaptis apima visą bažnytinį metą ir pildosi kiekvienose Mišiose. — Jeigu visa tai tik nepraeina šaltai per tavo smegenis — tai iškels tave iš kasdienybės. Tada galėsi ramiai ir išoriniai pareikšti, kad esi sujaudintas.

Žmonės savo kišeniuje ką nors brangaus turį — elgiasi drąsiai. Tavo akys gali drąsiai ir ramiai žibėti, nes tu matei šviesą Jėzaus Kristaus.

Išv. B. G.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Kun. P. Činiko tėvo laidotuvės.** Jis mylėjo Kristų... Jis laikėsi Jo atneštos pasaulin tiesos... Jis ėjo Jo nurodytu keliu... Jis dirbo ir gyveno tam, kad laimėtų amžiną gyvenimą... Tokia tema kalbėjo kun. V. Černiauskas, šv. Juozapo parapijos klebonas, prie a.a. Jono Činiko karsto šv. Juozapo bažnyčioje. Velionis gyveno ne tik tam, kad gyventų, bet tam, kad savo gyvenimu sielą išganytų, kad savo vaikus išaugintų ir išauklėtų Dievo garbei dirbti ir tarnauti.

Taip kalbėjo apie a.a. Joną Činiką kunigas, klebonas. Jo žodžius paliūdijo velionies kaimynai ir giminės. Jie visi vienodai tvirtino, kad lydime į kapus pavyzdinę lietuvių kataliką, gerą vaikų tėvą, visais laikais gyvenusį padoriu, šventu gyvenimu.

Ne kitaip atsiliiepė ir jo gražiai išauklėti ir išmokslinti sūnūs — kunigas Petras, ir Jonas, o taip pat ir duktė Genovaitė Pilipauskienė. "Kažin ar kas begalėjo turėti geresnį tėvą, kaip mes kad turėjome? Juk jo darbo prakaity ir dideliu rūpesčiu mes išaugom ir išsimokslinome, nes motina mirė prieš 30 metų, mus palikdama mažyčiais. O kaip jis mus mylėjo, trūksta žodžių, kad tinkamai atpasakotų! Mylėjome ir mes jį, nes jis mums buvo labai geras, nepaprastai geras..."

Ir tą mylimą tėvą, gerą lietuvių kataliką lydėjome į šv. Kazimiero kapines liepos 6 d. Lydėtojų buvo daug, keli šimtai. Automobilių procesija buvo ilga, įspūdinga.

Už velionies sielą bažnyčioje šv. Mišias laikė kun. Petras, asistuojamas kun. V. Rimšelio ir kun. J. Vilučio, MIC. Priešoninių altorių šv. Mišias laikė kun. V. Bagdanavičius, MIC, ir kun. V. Parulis, MIC. Ceremonijas tvarkė kun. A. Miciūnas, MIC. Giedojo vargonininkų choras. Tarp daugelio kunigų bažnyčioje buvo prelatai — Ig. Albavičius, B. Urba ir vienas kitatautis, o taip pat ir kan. F. Kapočius. Vyskupas V. Brizgys prie karsto

atliko paskutines apeigas. Bažnyčioje ir kapinėse dalyvavo visa eilė politinio, kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo įžymenybių. Ir iš namų velionį lydint, ir egzekvijas giedant, ir prie kapo apeigoms vadovavo sūnus kunigas. Tuo, aišku, buvo vykdomas tėvo noras.

• **"Draugo" atstovas.** "Draugo" Bendradarbių Klubo pirmininkas kun. dr. Antanas Juška maloniai sutiko atstovauti dienraštį "Draugą" Tarptautiniame Eucharistiniame Kongrese ir informuoti malonius skaitytojus apie jo eigą bei duoti žinių iš Pietų Amerikos lietuvių gyvenimo.

• **Australijoje įvykęs lietuvių katalikų suvažiavimas** konstatavo, kad abu lietuviškieji laikraščiai, leidžiami Australijoje, nepatenkina katalikų reikalų. Australijos Liet. Katalikų Federacijos valdyba nutarė organizuoti naują katalikišką laikraštį.

• **Už Tylos Bažnyčią.** Tylos Bažnyčios, kaip šv. Tėvas Pijus XII yra pavadinęs bolševikų užimtų kraštų tikinčius, esančius už geležinės uždangos, intencija Eucharistiniame Kongrese Rio de Janeiro bus einami Kryžiaus Keliai. Dienraštis "Globo" apie tai rašo:

"Viena iš labiausiai įspūdingų liturginių apeigų Eucharistiniame Kongrese bus Kryžiaus Kelių ėjimas už Tylos Bažnyčią, vad. už krikščionis, kurie gyvena už geležinės uždangos, kur Bažnyčia yra nutildyta, kankinama ir atskirta nuo savojo Vikaro — šv. Tėvo. Liepos 22 dieną atkirštųjų ir supančiotų brolių intencija melsis visi maldininkai. Tą dieną 19 val. užges Kongreso aikštėj visos šviesos, paliks tik 28 didelės žvakės, kurių po dvejetą bus pastatyta abiejose pusėse prie keturiolikos penkių metų augštumo kryžių, išrikiuotų altoriaus platformoje, vaizduojančių "stacijas" ir bolševikų pavergtas tautas. Tuo metu lietuvis vyskupas Brizgys, kuris kaip tremtinis gyvena Chicagoje, pradės vadovauti Kryžiaus Ke-

liams. Prie kiekvieno kryžiaus kalbės maldą portugališkai ir kalba tos kankinamos tautos, kurios atstovai stovės prie kryžiaus. Vyskupui vis einant į priekį, jį lydės du kunigai, kurių pareiga asistuoti savo maldininkų (užsieniečių) tautinei grupei prie kiekvieno kryžiaus, žodžiu, Kryžiaus Kelių pabaigoje vyskupas bus apsuptas 28 kunigų, su kuriais prie Kalvarijos, esančios altoriaus centre. Šiuo momentu visi esą Kongreso aikštėje maldininkai pradės giesmę, maldaudami Jėzaus ir Marijos, kad kraujas, kuris liejasi dabar Rytų Europoje, pavirstų derlinga sėkla ten ir visame pasauly, ir kad žmonija išsivadotų iš vergijos, kuri paniekina žmogaus vertę, žmogaus, kuris yra sukurtas pagal Dievo paveikslą".

• **Sao Paulo, Brazilijoje.** Gegužės 30-tą paskutinį kartą kun. Donizetti Tavares de Lima palaimino susirinkusią minią žmonių. Spaudos pranešimu, nors ir jis dar norėjo patarnauti žmonėms, bet kūrija liepė jam pasilsėti. Tačiau brazilai nenurimo ir jį dar pagerbė įvairiomis progomis. Per šv. Ritos šventę iš visos Brazilijos (radijo Nacional paraginimu) buvo suvežtos žmonių suaukotos rožės, kurios lėktuvais (lapeliai) buvo numestos ant Tambau bažnyčios šventoriaus procesijos metu. Visa tai buvo nufilmuota. Be to, 13 birželio vyko su dovana (Dievo Motinos statula) maldininkai iš Sao Paulo ir Santos, vadovaujami vieno kūri-

jos asmens ir Radijofonų vadovybės. Nors tėvas Donizetti nebelaimina minios, bet pavieniai lankytojai pas jį prieina. Be to, jis pareiškė, kad kasdien 9 val. ryto ir 8 val. vakare jis laimins viso pasaulio žmones. Kas tuo laiku melsis į Dievo Motiną, apturės Jos malonę.

• **6 mil. mokykloje.** The National Council of Churches teigia, kad daugiau 6 milijonų protestantų jaunučių įsirašys šią vasarą į bažnytines mokyklas ar stovyklas, skaitant 100,000 bažnyčių.

• **Ketvirtas šeimoje pasišvenčia Bažnyčiai.** Penkių vaikų šeimos ketvirtas narys įstojo į vienuolyną Milwaukee. Jean I. Hamann pasirinko sesers Jamsella vardą šv. Juozapo vienuolyne. Prieš ją yra tapusios vienuolėmis jos seserys: sesuo John Marie, šv. Marijos ligoninėje, Decatur, Ill.; sesuo Jonita, šv. Pranciškaus vienuolyne, Springfield, Ill.; ir brolis James R. Hamann, baigęs filosofijos studijas šv. Pranciškaus seminarijoje, Milwaukee.

• **Popiežiaus kalbos.** Consolata misionieriai tėvai rengiasi išleisti popiežiaus Pijaus XII kalbas, pasakytas per radiją ir kitomis progomis. Knyga turės 600 puslapių.

• **Bažnyčių statyba.** Šiais metais JAV bažnyčių statyba kaštuos \$750,000,000. Apie tai pranešė Komercijos ir Darbo departamentas.

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Užtaria varguomenę.** Katalikų Darbininkų sąjunga JAV-se (ACTU) kelia mintį, kad atlyginimo minimumas šiame krašte turi būti pakeltas iš 75 centų valandai iki \$1.25.

• **Kristaus karsto bažnyčia.** Apskaičiuota, kad atremontavimas Kristaus karsto bažnyčios Jeruzalėje kainos apie \$2 milijonų. Jos remontu rūpinasi graikų ortodoksų, katalikų ir armėnų patriarchai, kurie šia bažnyčia naudoja.

• **Kongresmanas Alvin M. Bentley** birželio baisių dienų minėjime, Marijos augšt. mokykloje birželio 11 d. pasakė kalbą Chicagoje. Šis garbingasis JAV atstovų rūmų narys buvo Kersteno komitete, tyrinėjusiame Lietuvos okupacijos aplinkybes ir visus su tuo surištus bolševikų žiaurumus. Dabar jisai rūpinasi, kad to komiteto darbas būtų ir toliau pratęstas. Savo laiku jis yra buvęs JAV diplomatinėje tarnyboje ir kai komunis-

tai grobė Vengriją, tuo laiku kongr. Bentley ten buvo JAV ambasados pareigūnas. Kaip atsimename, prieš porą metų atstovų rūmų plenumo posėdžio metu jisai buvo sunkiai sužeistas, kai portorikiečių grupė apšaudė to posėdžio dalyvius.

• **Novenos sukaktuvės.** Šiais metais suėjo 20 metų, kai buvo pradėta laikyti Stebuklingojo Medalikėlio novena šv. Alfonso bažnyčioje. Ta proga novenos lankytojams parašytame laiške prel. L. Mendelis, tos novenos vedėjas, paduoda idomių smulkmenų. Į pirmą noveną, kuri įvyko 1935 m. sausio mėn., atsilankė 150 baltimoriečių. Ligi šiol atlaikyta daugiau kaip 12,000 šios novenos pamaldų. Prel. Mendelis gavo daugiau 25,000 laiškų, pranešančių apie gautas malones. Novenos dalyvių skaičius ligi šiol prašoko 10,000,000 žmonių.

• **J. Šernas.** Garsėjantis lietuvis kino artistas J. Šernas, pradėjęs kino artisto karjerą Paryžiuje, dabar persikėlė dirbti į Hollywoodą ir čia suka jau antrą filmą. Per kelis metus jis jau dalyvavo apie 40-tyje filmų. Jam patikimos pirmosios partijos filmuose.

• **800 metų jubilėjus.** Šiomet sueina 800 metų, kai Suomijos tauta priėmė krikščionybę. Pirmasis Suomijos apaštalas buvo šv. Henrikas, kuris, padedamas Švedijos karaliaus, pradėjo skelbti Evangeliją ir pakrikštijo nemažą suomių skaičių. Po trijų apaštalavimo metų šv. Henrikas mirė kankinio mirtimi. Jo įpėdinis, vyskupas Tomas, išplatino krikščionybę po visą Suomiją. Liuterio laikais Katalikų Bažnyčia turėjo Suomijoje 70 bažnyčių, o dabar — tik keturias parapijas su 16 kunigų ir 20 seselių vienuolių.

• **Išleistas vyskupas.** Į Hong Kong neseniai atvyko iš kom. Kinijos išleistas amerikietis katalikų vyskupas Donaghy, išbuvęs Wuchow mieste (Kwangsi provincija) kalėjime ir namų arešte apie 5 metus. Prieš tai jis buvo teistas ir pripažintas nevertu gyventi Kinijoje.

• **Kun. Edvardas Gradeckis,** šv. Kazimiero par. klebonas, New Haven, lankydamasis Romoje, gegužės 9 pasakė kalbą per Vatikano radiją į Lietuvą.

Marijonų Bendradarbių Draugijos Amžina Narė

A. † A.

BARBORA NAUJOKAS

A. a. Barbora pasimirė Viešpatyje birželio 16 d., 1955 m. Palaidota šv. Kazimiero kapinėse, Chicagoje, Ill. Gyveno 3334 So. Parnell St., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Barboros sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

* * *

Marijonų Bendradarbių Draugijos Metinė Narė

A. † A.

MARY DAPŠIS

A. a. Mary pasimirė Viešpatyje gegužės 21 d., 1955 m. Gyveno R.F.D. 1, Plainfield, Conn.

Tėvai Marijonai už a.a. Mary sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

* * *

Marijonų Bendradarbių Draugijos Metinis Narys

A. † A.

JONAS ČINIKAS

A. a. Jonas pasimirė Viešpatyje liepos 2 d., 1955 m. Palaidotas šv. Kazimiero kapinėse Chicagoje, Ill. Gyveno 8009 South Vincennes Ave., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a.a. Jono sielą atlaikys dvejas šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą sukalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

TT. Marijonų Bendradarbių Draugija

Kviečia

Visus draugus ir prietelius

Aplankyti

TT. MARIJONŲ SEMINARIJĄ

Clarendon Hills, Ill.,

per

METINI IŠVAŽIAVIMA

Liepos 24 d., 1955 m., Šv. Mišios 11-tą val.

Marian Hills Seminary—Clarendon Hills, Ill.,

(Prie kelio No. 83 ir 63-čios gatvės)

Atvykite ir aplankykite TT. Marijonų seminariją ir ūkį. Suselpkite šią įstaigą.

Atvykite anksti, išklauskite Šv. Mišias 11-tą val. ryto, pasirinkite pavėsį, suvalgykite pietus atvirame ore, pasigėrėkite gražiuoju ūkiu ir jojo gyvuliais, praleiskite visą dieną gražioje Marian Hills aplinkumoje.

Kviečia visus,

TT. Marijonų Seminarijos Vadovybė

